

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.:	444—Komunikacji z dnia 24 czerwca 1929 r. w sprawie tymczasowych przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach	861
	445—Komunikacji z dnia 15 lipca 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości o zarządzeniu wylądowania lub wstrzymania odlotu statków powietrznych	863
	446—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 lipca 1929 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 26 września 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od pszenicy	864

444.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 24 czerwca 1929 r.

w sprawie tymczasowych przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach.

Na mocy art. 4 punktu 7 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) postanawiam co następuje:

§ 1. Na kolejach użytku publicznego wprowadza się „Tymczasowe Przepisy o przestrzeganiu porządku na kolejach”, podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą art. art. 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 154 i 156 Ogólnej ustawy rosyjskich kolei żelaznych z 12 czerwca 1885 (ros. zbiór praw, Tom XII, część I z r. 1906), §§ 77, 78, 79, 80 i 81 niemieckich przepisów o budowie i ruchu na kolejach żelaznych (Dz. U. Rz. Niem. z 1904 r. Nr. 47) i §§ 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99 i 100 austriackiego rozporządzenia cesarskie-

go z 16 listopada 1851 r. o porządku ruchu kolei żelaznych (Dz. U. austr. z 1852 r. Nr. 1).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji z dn. 24 czerwca 1929 r. (poz. 444).

TYMCZASOWE PRZEPISY

o przestrzeganiu porządku na kolejach.

§ 1.

Każda osoba, przebywająca na stacji, w pociągu lub wogóle na obszarze kolejowym, obowiązana jest przestrzegać podanych niżej przepisów, a także stosować się do wydawanych na ich podstawie zarządzeń.

§ 2.

Przejeżdżanie i przechodzenie przez tory kolejowe jest dozwolone jedynie przez przejazdy i przejścia do tego celu przeznaczone.

Przy przechodzeniu i przejeżdżaniu przez tory kolejowe należy zwracać baczną uwagę na ruch pociągów i taboru, mogący zagrażać bezpieczeństwu oraz stosować się do wskazówek personelu kolejowego w tym względzie.

Zatrzymywanie się na przejazdach i przejściach kolejowych jest wzbronione.

Przy przechodzeniu i przejeżdżaniu przez przejazdy i przejścia kolejowe należy trzymać się prawej strony.

Samowolne otwieranie lub zamykanie rogatek (zapór) na przejazdach przez osoby do tego nieupoważnione, jak również przechodzenie przez przejazdy, gdy rogatki są zamknięte, jest wzbronione.

§ 3.

Chodzenie po torach i torowiskach kolejowych poza przejazdami i przejściami (§§ 2 i 9) tak w obrębie stacji jak i poza nimi (na szlaku) jest osobom postronnym wzbronione.

Wstęp na tory i torowiska kolejowe jest dozwolony jedynie upoważnionym do tego pracownikom kolejowym oraz funkcjonariuszom państwowym i innym osobom, wykonywającym służbę na obszarze kolejowym.

Osoby, upoważnione do wstępu na tory i torowiska kolejowe, powinny być zaopatrzone w osobne karty wstępu (przepustki), z wyjątkiem organów sądowych i policji państwowej, którym prawo to przysługuje, za okazaniem legitymacji służbowych.

§ 4.

Przedmioty, które ze względu na swój ciężar lub rozmiar mogłyby uszkodzić tory kolejowe lub spowodować przeszkodę w ruchu kolejowym, mogą być przewożone lub przeciągane przez przejścia i przejazdy kolejowe w poziomie toru tylko za zezwoleniem właściwych organów kolejowych, przy zachowaniu przepisów wydanych przez Zarząd Kolejowy.

§ 5.

Zabrania się przepędzania zwierząt domowych przez tory kolejowe poza przejazdami oraz pozostawiania ich na torach i torowiskach kolejowych.

Przepędzanie zwierząt domowych przez przejazdy powinno się odbywać z należytą ostrożnością i po uprzednim stwierdzeniu, że pociąg lub pojazd kolejowy nie zbliżają się do przejazdu.

Zwierzęta domowe, przebywające na obszarze kolejowym jak również w bezpośredniej bliskości jego, powinny być stale dozorowane.

Za przekroczenie powyższych przepisów ponosi odpowiedzialność osoba, pod której dozorem zwierzęta domowe się znajdowały lub właściciel zwierząt domowych.

§ 6.

Zabrania się uszkadzania torów, budowli, mostów, przepustów, środków przewozowych, urządzeń ruchowych, sygnałowych, telegraficznych i stwarzania jakichkolwiek przeszkód ruchu, zatarasowywania toru kolejowego, samowolnego przestawiania zwrotnic lub sygnałów, wywierania jakiegokolwiek wpływu na sposób działania sygnałów, ro-

gatek, wrót, zapór lub innych urządzeń kolejowych, zatrzymywania pociągów bez uzasadnionej potrzeby, wzniesienia fałszywych alarmów, wreszcie nasładowania jakichkolwiek sygnałów kolejowych, znaków ostrzegawczych lub innych tego rodzaju czynności.

W pobliżu obszaru kolejowego nie wolno przedsiębrać czynności, któreby mogły grozić bezpieczeństwu, prawidłowości i ciągłości ruchu kolejowego lub spowodować uszkodzenie urządzeń kolejowych.

§ 7.

Zabrania się umieszczania lub pozostawiania na torach kolejowych albo w ich bezpośredniej bliskości przedmiotów, które mogłyby te tory uszkodzić lub spowodować przeszkodę w ruchu kolejowym.

§ 8.

Zabrania się rozpalania ognisk na obszarze kolejowym, jak również dokonywania takich czynności, które mogłyby wywołać pożar.

Zabrania się również strzelania z broni palnej na obszarze kolejowym lub w jego pobliżu na odległość strzału.

§ 9.

Wstęp na perony stacyjne dozwolony jest jedynie osobom, posiadającym właściwe bilety kolejowe na przejazd lub bilety peronowe oraz osobom, zaopatrzonym w specjalne upoważnienia.

Wejście na perony lub wyjście z nich dozwolone są tylko przez przejścia do tego przeznaczone.

§ 10.

Wsiadanie podróżnych do wagonów pociągu i wysiadanie z wagonów pociągu jest dozwolone jedynie w miejscach do tego przeznaczonych i ze wskazanej w tym celu strony pociągu.

Wsiadanie i wysiadanie z wagonów będących w biegu, jest wzbronione.

§ 11.

Podczas biegu pociągu zabrania się przebywania podróżnych na stopniach wagonów, przechodzenia z jednego wagonu do drugiego, jeżeli te wagony nie są połączone ze sobą krytymi przejściami (harmonjami), wychylania się z okien i otwierania zewnętrznych bocznych drzwi wagonów.

§ 12.

Zabrania się uszkadzania wewnętrznych urządzeń w wagonach, zanieczyszczania wagonów, używania w wagonach wszelkiego rodzaju lampek i maszynek spirytusowych, benzynowych i innych do grzania, palenia świec, jeżeli nie są one umieszczone w latarniach oraz palenia innego ognia otwartego.

Zabrania się umieszczania nóg w obuwiu na siedzeniach wagonowych, umieszczania na nich pakunków i przewożonych zwierząt, tudzież korzystania

nią z klozetów podczas postoju pociągów na stacjach.

Pluć wolno jedynie do własnych chustek, względnie do słuwalczek.

§ 13.

Zabrania się wyrzucania z wagonów przedmiotów, które mogłyby zranić ludzi albo też uszkodzić urządzenia kolejowe lub inne przedmioty.

§ 14.

Zabrania się zanieczyszczania pomieszczeń stacyjnych, peronów, placów i torów stacyjnych.

§ 15.

W godzinach, gdy poczekalnie dworców stacyjnych są zamknięte dla publiczności, mogą z nich korzystać, zgodnie z obowiązującymi przepisami, tylko następujące osoby:

- a) podróżni, którzy po przybyciu pociągiem, z powodu zasp śnieżnych, ulewy lub braku środków przewozowych nie mogą udać się do miejsca, będącego celem ich podróży,
- b) podróżni, którzy z powodu zaśląbnięcia w drodze pozostają w dworcu stacyjnym do czasu udzielenia im pomocy lekarskiej,
- c) osoby, które z powodu nieszczęśliwego wypadku w drodze szukają schronienia w dworcu stacyjnym, jako w jedynie dostępnym i zamieszkałym w danej miejscowości budynku, do czasu ustąpienia okoliczności, które wywołały konieczność szukania tego schronienia.

445.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: SPRAW WOJSKOWYCH, SPRAW WEWNĘTRZ- NYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1929 r.

o zarządzeniu wylądowania lub wstrzymania odlotu statków powietrznych.

Na podstawie art. 39 ustęp ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

§ 1. Wstrzymanie odlotu statku powietrznego zarządza w obrębie lotniska użytku publicznego władza powiatowa administracji ogólnej w wypadkach:

- a) stwierdzenia niesprawności statku lub jego silnika;
- b) nienormalnego stanu pilota lub niestosowania się przez niego do przepisów bezpieczeństwa ruchu;

- c) niewłaściwego obciążenia statku;
- d) stwierdzenia braków w urządzeniach na statku, niezbędnych dla bezpieczeństwa lotu;
- e) stwierdzenia uchybień natury formalnej, a w szczególności, że księgi pokładowe, dokumenty przewozowe oraz dokumenty członków załogi nie są w porządku. Uchybień te winny być tego rodzaju, że w zupełności uzasadniają konieczność wstrzymania odlotu;
- f) niesprzyjających warunków atmosferycznych w stopniu, zagrażającym bezpieczeństwu lotu.

Organ powiatowej władzy administracji ogólnej i zawiadowca portu są obowiązani przesłać niezwłocznie swej władzy przełożonej raport z wyszczególnieniem przyczyny wstrzymania lub opóźnienia odlotu statku.

Jeżeli zarządzenie wstrzymania odlotu statku nastąpiło z przyczyn atmosferycznych, raport należy przesłać władzy przełożonej tylko w razie sprzeciwu przedsiębiorstwa lotniczego przeciw zarządzeniu wstrzymania odlotu.

Poza obrębem lotnisk wstrzymanie odlotu statku powietrznego zarządzają organa służby bezpieczeństwa publicznego lub władze celne z powodu braku przepisanych dokumentów na pokładzie statku, tudzież z powodu niestosowania się członków załogi lub podróżnych do postanowień prawa lotniczego oraz do rozporządzeń, wydanych na podstawie tego prawa.

Organ, zarządzający wstrzymanie odlotu statku, obowiązany jest przesłać raport z wyszczególnieniem przyczyny wstrzymania odlotu do Ministerstwa Komunikacji, odpis zaś raportu do swej bezpośredniej władzy przełożonej.

§ 2. Zarządzenie wylądowania statku wykonywa się zapomocą sygnałów, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1928 r. o sygnalizacji lotniczej i lotniczych znakach naziemnych (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 9).

§ 3. Do wydawania zarządzeń wylądowania statku powietrznego mają prawo:

- 1) zawiadowcy portów lotniczych w obrębie lotnisk użytku publicznego, jeżeli przelatującemu statkowi grozi niebezpieczeństwo wskutek nagłej zmiany warunków atmosferycznych;
- 2) poza obrębem lotnisk:
 - a) organa służby bezpieczeństwa publicznego, jeżeli statek nie stosuje się do przepisów o locie wzdłuż urzędowo wyznaczonych szlaków powietrznych.

Jeżeli statek nie zastosuje się do zarządzenia wylądowania, organa służby bezpieczeństwa publicznego powinny zawiadomić niezwłocznie drogą najkrótszą władzę najbliższego lotniska cywilnego, znajdującego się w kierunku lotu statku powietrznego, podając dokładny opis tego statku, kieru-